

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

راشاتودی
برگردان: م. میرفخرائی
۳۱ می ۲۰۲۲

دور دوم انتخابات در کلمبیا: اگر چپ ها ببرند امریکا حمله خواهد کرد؟

AFP Raul ARBOLEDA / AFP

پس از آن که هیچ نامزدی در انتخابات ریاست جمهوری کلمبیا آرای لازم را برای پیروزی مستقیم کسب نکرد، دور دوم انتخابات برگزار می شود. این انتخابات یک عضو سابق یک گروه شورشی جناح چپ را در مقابل یک غول راست افراطی تحت حمایت یک سیاستمدار راست میانه قرار می دهد.

پس از آن که هیچ یک از شش نامزد اکثریت آراء را در انتخابات روز یکشنبه به دست نیاوردند، در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری کلمبیا در ماه آینده تصمیم گیری خواهد شد.

در دور اول رأی گیری، گوستاوو پترو چپ گرا با رودلفو هرناندز از جناح راست طیف سیاسی روبه رو شد. پترو یک مبارز چریک سابق از رهبران گروه شورشی چپ ام – ۱۹ است که دومین نیروی قدرتمند پس از فارک در دهه ۱۹۹۰ بود. پس از آن که ام – ۱۹ با خلع سلاح موافقت کرد، این گروه وارد سیاست شد.

هرناندز یک «نجیب زاده» ۷۷ ساله بساز و بفروش است که زمانی که در سال ۲۰۱۸ در مقابل دوربین زنده به صورت یک مخالف سیاسی سیلی زد و از این طریق به شهرت رسید. فلم ضبط شده در فضای مجازی کلمبیا با سرعت منتشر شد.

در رقابت نسبتاً فشرده انتخاباتی، پترو چپگرا (چپ میانه) روز یکشنبه پیش‌تاز بود. او حدود ۴۰ درصد آراء را به دست آورد، در حالی که هرناندز راستگرا بر اساس شمارش اولیه با ۲۸ درصد در رتبه دوم قرار گرفت.

فدریکو گوتیرز، شهردار سابق مدلین، دومین شهر بزرگ کلمبیا، در کمال تعجب تنها با حدود ۲۴ درصد سوم شد. طبق نظرسنجی‌ها او باید براحتی مقام دوم را به دست می‌آورد. گوتیرز از حمایت ایوان دوکه، رئیس جمهور راستگرای فعلی، برخوردار بود و این حمایت باید به او در انجام موفقیت کمک می‌کرد. خود دوکه اجازه نداشت برای انتخابات مجدد شرکت کند.

پس از آن که گوتیرز شکستش قطعی شد، او یکشنبه شب از هوادارانش خواست که در دور دوم به هرناندز رأی دهند تا مطمئن شوند که پترو چپگرا در دور دوم پیروز نمی‌شود.

بنجامین نورتون ناظر سیاسی در این زمینه گفت که انتظارش تأیید شد، و در ادامه صحبت‌هایش تأکید کرد که: حتی چند ساعت هم طول نکشید آندسته از سیاستمداران کلمبیائی که از فیکو گوتیرز، نامزد راستگرای اوریبیستا حمایت می‌کردند، پس از شکست کاندیدای‌شان فوراً به صراحت اعلام کردند که از رودولفو هرناندز، عوام فریب راست افراطی در برابر کاندیدای چپ میانه، پترو حمایت خواهند کرد.

هرناندز خود را به عنوان کسی که کمر به مبارزه با فساد نظام بسته معرفی می‌کند ولی در ضمن درکش از مبارزه با فساد حمایت از سیاست‌های ریاضت اقتصادی یا نئولیبرالیستی است. او قول داده است که از هزینه‌های بیهوده دولت جلوگیری کند و هوادار کوچک کردن هر چه بیشتر دولت است.

در طول مبارزات انتخاباتی، پترو متعهد شد که به اکتشاف نفت در کشور پایان دهد و صندوق‌های بازنشستگی را مجدداً بازتوزیع کند. اگر او در دور دوم جون پیروز شود، اولین رئیس جمهور چپگرا در تاریخ کلمبیا خواهد بود. این فرد ۶۲ ساله یکی از اعضای کنگره کلمبیا بود و در سال ۲۰۱۱ به عنوان شهردار بوگوتا انتخاب شد. در هفته‌های اخیر او مجبور شده بود بر امنیت فردی بیفزاید و در پشت سپرها و واسکت ضد گلوله به مبارزه انتخاباتی پردازد. دلیل این امر تهدید به مرگ بود.

در کلمبیا، نامزدهای جناح چپ بارها در گذشته ترور شده‌اند. آخرین اما نه کم اهمیت‌ترین آنها، کارلوس پیزارو، فرمانده ارشد گروه شورشی پترو ام - ۱۹، به عنوان نامزد ریاست جمهوری در انتخابات ۱۹۹۰ توسط یک قاتل ضد کمونیست کشته شد. برناردو جارامیلو، یکی دیگر از نامزدهای سیاسی جناح چپ نیز در همان سال به قتل رسید.

پترو از حمایت رأی‌دهندگان جوان‌تر و مترقی برخوردار است، در حالی که او خاری در چشم دولت راستگرای دوکز است. منتقدان وی از بخش‌های راست جامعه این‌تر را تبلیغ می‌کنند که پترو به‌عنوان رئیس‌جمهور، از کلمبیا ونزوئلای دیگری می‌سازد و با ترسیم واژگونه حقایق از کشور همسایه ونزوئلا که ظاهراً یک کشور «سوسیالیستی» است (که در واقع فقط یک دولت رفاه است) و بدون اشاره به دلیل اصلی مشکلات اقتصادی که ونزوئلا با آن دست به‌گریبان است که ناشی از تحریم‌های غرب است علیه او دست به تبلیغات می‌زنند.

با وجود شکست پترو از دوک در انتخابات ۲۰۱۸، دولت متحد ایالات متحده در بوگوتا در چهار سال گذشته عملکرد خوبی نداشته است.

در عوض، کلمبیا به دلیل واکنش دولت راستگرای خود به همه گیری کووید-۱۹ در یک بحران اقتصادی قرار گرفت. که به آسیبی که از سرکوب وحشیانه اعتراضات سراسری علیه نابرابری در جامعه، فساد گسترده و خشونت پولیس وارد شده بود افزود.

فرانسیا مارکز، نامزد اصلی کلمبیا برای معاونت رئیس جمهور در کنار پتروس، چند روز قبل از انتخابات ۲۹ مه هشدار داد که دولت ایالات متحده در انتخابات کلمبیا برای آسیب رساندن به ائتلاف چپگرای «اتحاد تاریخی» مداخله می کند.

به گفته مارکز، برای این منظور، دولت بایدن از تاکتیک «آی دزد را بگیر» استفاده می کند. او روسیه و ونزوئلا را به دخالت در انتخابات کلمبیا متهم می کند.

پارلمان ایالات متحده نیز بر این آسیاب مارکز، نامزد معاون رئیس جمهوری، آب می ریزد. ماریا الویرا سالازار، نماینده جمهوری خواه کنگره در ایالت فلوریدا، روز جمعه صراحتاً از بایدن، رئیس جمهور امریکا خواست تا برای جلوگیری از رئیس جمهوری پترو مداخله کند. او کاملاً خشمگین بود - که البته این نوع برخورد برای فرهنگ سیاسی بحث در ایالات متحده امریکا غیر معمول نیست:

«گوستاوو پترو یک دزد، یک مارکسیست و یک تروریست است. و او می خواهد رئیس جمهور آینده کلمبیا شود تا کلمبیائی ها را در بدبختی، گرسنگی و مهاجرت از کشور غوطه ور کند. کلمبیا بسیار مراقب باشید. تصمیمات امروز فردا را تعیین می کند.»

به گفته صلیب سرخ، خشونت در کلمبیا از زمان امضای توافق صلح با گروه شورشی فارک در سال ۲۰۱۶، در بالاترین سطح خود قرار دارد.

پترو از «جنگ علیه مواد مخدر» به رهبری ایالات متحده انتقاد می کند.

آخرین اما نه کم اهمیت، هزینه های هنگفت امنیتی نمی تواند کلمبیا را از باقی ماندن یک تولیدکننده پیشرو کوکائین یا پایان دادن به خشونت های گروهی بازدارد.

پترو گفت که کلمبیا نیز باید در سیاست خود برای استرداد قاچاقچیان مشکوک به مواد مخدر به ایالات متحده تجدید نظر کند.

کمتر از یک هفته قبل از انتخابات، بایدن یادداشتی را امضاء کرد که به کلمبیا وضعیت «متحد کلیدی غیر ناتو» و اشنگتن را اعطاء کرد، پس از آن که بوگوتا متعهد شد گروهی از نیروها را برای آموزش سربازان اوکراینی برای عملیات مین زدائی آموزش دهند. برای استفاده.

در حالی که این وضعیت مستلزم امتیازات اقتصادی و قراردادهای دفاعی است، اما هیچ ضمانت دفاعی صریحی مانند عضویت در ناتو را شامل نمی شود.

در حالی که این جایگاه مستلزم امتیازات اقتصادی و قراردادهای دفاعی است، اما در صورت حمله نظامی به کلمبیا این کشور از امتیازات یک کشور عضو ناتو برخوردار نیست و هیچ تضمین صریحی برای دفاع از این کشور داده نمی شود.

به گفته صلیب سرخ، خشونت در کلمبیا از زمان امضای توافق صلح با گروه شورشی فارک در سال ۲۰۱۶، در بالاترین سطح خود قرار دارد.